CUNOAȘTEREA ȘTIINȚIFICĂ

ISSN 2821 – 8086, ISSN – L 2821 – 8086, Volumul 4, Numărul 2, Iunie 2025

Aspecte de securitate ale statelor riverane la Marea Neagră (fără Rusia) și strategia de apărare a Președintelui României

Lucian Ștefan COZMA, Daniela Georgiana GOLEA, Tiberiu TĂNASE

Cozma, Lucian Ștefan; Golea, Daniela Georgiana; Tănase, Tiberiu (2025), Aspecte de securitate ale statelor riverane la Marea Neagră (fără Rusia) și strategia de apărare a Președintelui României, *Cunoașterea Științifică*, **4**:2, pag. 94-104, DOI: 10.58679/CS21368, https://www.cunoasterea.ro/aspecte-de-securitate-ale-statelor-riverane-la-marea-neagra-fara-rusia-si-strategia-de-aparare-a-presedintelui-romaniei/

Publicat online: 14.04.2025

© 2025 Lucian Ștefan COZMA, Daniela Georgiana GOLEA, Tiberiu TĂNASE.
Responsabilitatea conținutului, interpretărilor și opiniilor exprimate revine exclusiv autorilor.

Aspecte de securitate ale statelor riverane la Marea Neagră (fără Rusia) și strategia de apărare a Președintelui României

Lucian Ștefan COZMA[1], Daniela Georgiana GOLEA[2], Tiberiu TĂNASE[3]
lucian.stefan@yahoo.fr, kolerdaniela@yahoo.com, tiberiu_tanase@yahoo.com

Security Issues of the Black Sea Coastal States (without Russia) and the Defense Strategy of the President of Romania

Abstract

The development of regional conflicts as well as global economic interests that are slowly narrowing towards the area of hydrocarbon exploitation (the large untapped hydrocarbon basin in the Greater Black Sea Region), all this makes the Black Sea regional problem more and more serious. In recent years the conflict in this region has reached its maximum level (armed conflict, war) and large proportions, capable at any moment to expand. Under these circumstances, and given the proximity of the Balkan region, which has traditionally been an endless source of conflicts of all kinds (particularly ethnic and religious, economic, long-standing territorial disputes, etc.), the Black Sea issue is becoming increasingly complicated and serious.
Keywords: security, states, Black Sea, Russia, defense, President of Romania, Romania

Rezumat

Dezvoltarea conflictualității regionale precum și interesele economice globale care se restrâng încetul cu încetul către zona de exploatare a hidrocarburilor (marele bazin de hidrocarburi încă neexploatat din Regiunea Extinsă a Mării Negre), toate acestea fac ca, problema regională a Mării Negre să devină tot mai amplă și mai gravă. În ultimii ani conflictul a tins în această regiune nivelul maxim (conflict armat, război) și proporții mari, capabile în orice moment de a se extinde. În aceste condiții, dat fiind și proximitatea regiunii balcanice, regiune tradițional reprezentând o sursă nesecată de conflicte de tot felul (în special etnice și religioase, economice, dispute teritoriale vechi etc.) problema Mării Negre devine tot mai complicată și mai gravă.
Cuvinte cheie: securitate, state, Marea Neagră, Rusia, apărare, Președintele României, România

[1] Doctor în Științe Militare (Universitatea Națională de Apărare), fizician (Universitatea București)
[2] Doctorand în Securitate/Științe politice (Universitatea din Ruse "Angel Kanchev", Bulgaria), economist (Universitatea din Oradea), Director de Relații Externe la CIARO –,,Center for Intelligence Analysis, Research & Operations'' Washington, USA
[3] Col. (r) Lector Univ. Dr. Tiberiu TĂNASE, Secretar al DIS/CRIFST al Academiei Române, Membru al Societății de Științe Istorice din România

CUNOAȘTEREA ȘTIINȚIFICĂ, Volumul 4, Numărul 2, Iunie 2025, pp. 94-104
ISSN 2821 – 8086, ISSN – L 2821 – 8086, DOI: 10.58679/CS21368
URL: https://www.cunoasterea.ro/aspecte-de-securitate-ale-statelor-riverane-la-marea-neagra-fara-rusia-si-strategia-de-aparare-a-presedintelui-romaniei/
© 2025 Lucian Ștefan COZMA, Daniela Georgiana GOLEA, Tiberiu TĂNASE. Responsabilitatea conținutului, interpretărilor și opiniilor exprimate revine exclusiv autorilor.

Introducere

Înainte de toate va trebui să notăm ***dificultatea deosebită a întocmirii oricărui studiu de securitate privind regiunea Mării Negre***, exceptând Federația Rusă (cel mai important actor regional) din calcul. Federația Rusă constituie la ora actuală principala forță politico-militară și economică regională, și unul din pretendenții principali la hegemonia globală. A întocmi un studiu de securitate asupra regiunii Mării Negre fără a lua Rusia în calcul este ca și cum am face un studiu asupra Pactului de la Varșovia, excluzând din calcul URSS.

Regiunea Mării Negre întrunește aproape toate condițiile pentru a deveni o zonă de conflict cu riscul de escaladare și extindere globală a acestuia, mai ales ***pe fondul crizei energetice globale*** și a revigorării deosebite a luptei de hegemonie globală, situație care printre altele presupune și lupta pentru (re)împărțirea zonelor de control și de influență.

Aspecte generale

Țările riverane Mării Negre sunt: Rusia, Turcia, Ucraina, Georgia, Bulgaria și România. Dar în schema de securitate regională sunt implicate fără îndoială și state aflate mai departe de litoralul propriu-zis al Mării Negre. Așa cum ar fi cazul Republicii Moldova, Transnistriei (implicate în schema regională de securitate prin intermediul Ucrainei și României) sau Grecia și mai ales Cipru (implicate în problema de securitate datorită Turciei).

Nu în ultimul rând, din punct de vedere geopolitic regiunea de conflict Siria-Irak se află în imediata vecinătate sud-estică a Regiunii Mării Negre, statul riveran Turcia fiind direct legat de conflictul din Orientul Mijlociu.

Observăm așadar, câteva aspecte generale legate de problema de securitate a Regiunii Mării Negre:

- bazinul de hidrocarburi se află în cea mai mare parte sub controlul Federației Ruse, situație care implică un mare dezechilibru de putere, cel puțin dacă ne raportăm la situația bazinului de exploatare a hidrocarburilor din Orientul Mijlociu;
- evoluția mediului de securitate a Orientului Mijlociu poate constitui un model privind modul în care ar tinde să evolueze Regiunea Mării Negre, în situația în care pornind de la o repartizare destul de echilibrată a zonelor de control și de influență (în Orientul Mijlociu) pe timpul Războiului Rece, s-a ajuns la preluarea controlului de către binomul SUA - Israel asupra întregii regiuni, exceptând Iranul și Siria; această tendință se extinde asupra Mării Negre;
- unele din statele riverane Mării Negre fac parte din ecuația geopolitică balcanică (Turcia, Bulgaria, parțial România) iar aceasta implică în mod direct dar și tangențial și o serie de alte state care se află în Regiunea Extinsă a Mării Negre, fără a fi riverane propriu-zis (Macedonia, Serbia, Ungaria etc.);
- recalcularea poziției față de Uniunea Europeană și retrasarea granițelor regiunilor de control și de influență realizate din perspectiva evenimentului Brexit, incluzând eventuala proiectare a unor evenimente similare;
- fără nicio excepție, toate statele riverane Mării Negre se confruntă cu grave probleme interne fiind state în care există (uneori se și manifestă) conflicte interetnice și inter-confesionale de factură tradițională, vechi în anumite cazuri de sute de ani;
- între toate statele riverane Mării Negre există vechi și serioase dispute teritoriale, fapt ce complică și mai mult schema securității regionale;
- zona Mării Negre este o zonă de tranzit între Orient și Europa, ceea ce face ca principalele acțiuni ilicite transfrontaliere să se concentreze în această regiune;
- prin zona Mării Negre trec principalele căi energetice de alimentare (gazoducte, oleoducte etc.) cu resurse fosile a Europei occidentale;
- încercarea tot mai insistentă a Chinei de a se amesteca în problemele economice din zona Mării Negre, în situația în care deja China a acaparat importante exploatări de hidrocarburi din bazinul Mării Mediterane, în regiunea Cipru/Turcia;
- ***Marea Neagră este singurul mare bazin natural de hidrogen sulfurat al lumii***; în oricare alte părți al Globului unde mai există astfel de „pungi" de hidrogen sulfurat, acelea sunt de mici dimensiuni și de obicei aflate în stare gazoasă ori înghețată; Marea Neagră reprezintă un imens bazin de hidrogen sulfurat aflat în stare lichefiată, la mare presiune (sub adâncimea medie de 400 metri).

Toate aceste aspecte relevă dificultatea stabilirii unei ecuații regionale de securitate, dar și multitudinea problemelor care există ori pot apare în orice moment.

Statele riverane și probleme specifice

Așa cum am menționat, micul nostru studiu va exclude din calcul Federația Rusă, cel mai important actor regional al Mării Negre. În lipsa acestei Federații rămân în discuție cazurile

Turciei, Ucrainei, Georgiei, Bulgariei și României. Din capul locului putem constata faptul că toate aceste state se confruntă cu o serie de probleme comune:

- mari inechități sociale și conflicte formate în jurul acestei situații;
- vechi și grave conflicte etnice și religioase;
- prinderea lor între pretențiile și acțiunile expansioniste venite din partea marilor puteri globale (SUA și Federația Rusă) care se ciocnesc și se confruntă în zona Mării Negre;
- afectarea lor de către politica anti-națională și opresivă purtată de Uniunea Europeană, fapt care stârnește mari nemulțumiri (mai ales din partea Turciei) și tinde să readucă permanent în atenția exemplul Brexit;
- prezența unor imense resurse naturale, mare parte încă neexploatate, care stârnesc atenția și amplifică luptele expansioniste în domeniul (re)trasării zonelor de control și influență.

Pe lângă aceste probleme comune, am mai putea observa cum o mare parte din statele riverane Mării Negre se confruntă cu o altă problemă comună: lipsa aproape totală a independenței și suveranității naționale, prezența unor regimuri de ocupație străină, impuse așadar prin forța sau influența dominantă a unei/unor puteri străine. În această situație se află statele riverane Mării Negre cu excepția Turciei.

Analizând punctual ***problema securității regionale pentru fiecare stat riveran în parte***, am putea face în final următoarele observații:

- în cazul ***Turciei***

- acest stat se află în postura unei puteri regionale emergente, care deja ocupă o poziție geostrategică foarte importantă la nivel european și global;
- ciocnirea în spațiul turc dintre influențele ruse și americane face ca puterea politică turcă să fie caracterizată printr-o anumită instabilitate, fapt ce a și facilitat de altfel apariția unor tentative de lovitură de stat militară; aceste tendințe vor continua, ele oprindu-se doar în măsura în care SUA ori Federația Rusă își vor întări suficient de mult influența;
- pe de altă parte, indiferent de influența politico-militară americană ori rusească, Turcia are propriul său parcurs politic, tendința fiind aceea de radicalizare a statului și abandonare a regimului laic, revenire la statul radicalist islamic;
- în teritoriul Turciei se mențin mari probleme sociale și tendințe de separatism etnic și religios care sunt amplificate de tendințele regionale și de conflictele din proximitate;
- rolul Turciei în conflictele aflate în desfășurare în spațiul Siriei și Irakului este încă tulbure, tendințele sale fiind deseori contradictorii iar influențele politice și militare turce nefiind totdeauna clar precizate;
- evenimentele legate de presupusa tentativă de răsturnare a regimului Erdogan și mai ales, de evenimentele grave ce au urmat acestei pretinse tentative de lovitură de stat, au complicat și mai mult situația Turciei, care devine fluidă, greu de anticipat și de controlat;

- fără îndoială, influența fundamentalist-islamică va fi tot mai mare în cadrul Turciei, iar acest stat nu va înceta să ridice pretenții asupa Ciprului, asupra exploatărilor de resurse fosile din bazinul Mării Mediterane dar mai ales pretențiile de hegemonie regională (mai ales din perspectivă economică) în zona Mării Negre;

- este de așteptat ca Turcia să încerce un „joc în doi" cu Federația Rusă, în scopul întăririi poziției sale politico-militare și economice în regiunea Mării Negre;

- Turcia este singurul stat din zona Mării Negre care într-adevăr dispune în mare măsură de independență și suveranitate;

- în cazul ***Ucrainei***

- *Ucraina* nu este și nu a fost niciodată un stat propriu-zis, lipsindu-i cele două elemente de bază ale statalității, *teritoriul* și *națiunea*; așa-zisul teritoriu al Ucrainei reprezintă însumarea unor fragmente din teritoriile altor state (din sudul Bielorusiei, vestul Rusiei, o parte din estul Poloniei, câteva fragmente din Ungaria și Slovacia, teritorii ale României);

- nenorocirea în cazul Ucrainei este dată de faptul că sudul acestui stat asigură accesul la bazinele de exploatare a hidrocarburilor de la Marea Neagră, de unde și interesul binomului SUA-Israel-UE de a include Ucraina în regiunile sale de control și de influență;

- în anul 2013, în teritoriul Ucrainei se produce o lovitură de stat (după modelul românesc din decembrie 1989) mascată de pretinse proteste populare, iar regimul filo-rus este alungat de la putere; ulterior, întărindu-și astfel controlul asupra Ucrainei, binomul SUA-Israel-UE a încercat să acapareze complet teritoriul acestui pseudo-stat, prin amplasarea de baze militare și preluarea exclusivității asupra exploatărilor de hidrocarburi din zona Mării Negre, corespunzătoare Ucrainei, în condiția în care România se află deja în zona de control americano-israeliană și Bulgaria se află în zona de influență a acestui binom hegemonic;

- răspunsul politico-militar rusesc a fost unul dur și a condus la izbucnirea conflictului de frontieră de la granița estică a Ucrainei și în final, secesiunea unor teritorii și revenirea acestora la teritoriul Rusiei;

- Ucraina rămâne un spațiu de joc politico-militar american (israelian) în situația în care la conducerea statului se va mai afla încă regimul politic impus de SUA, fiind totodată o imensă sursă de instabilitate regională;

- în cazul ***Georgiei***

- fost centru etnic khazar (evreiesc) Georgia a ajuns cu timpul să fie un spațiu geografic și etnic dificil de precizat, cu o componență etnică destul de eterogenă;

- regiunea geografică georgiană (khazaria) dispune de mari resurse încă neexploatate de hidrocarburi, fapt ce a atras de multă vreme atenția autorităților SUA, care au încercat în mai multe rânduri să atragă Georgia în cadrul unor parteneriate de colaborare sau chiar în cadrul NATO, dar fără prea mult succes;

- spre diferență de cazul Ucrainei, unde Federația Rusă a stat o perioadă în expectativă, în cazul acțiunilor americane (israeliene) menite să atragă Georgia în sfera de control a acestora, Rusia a replicat imediat și eficace, îndepărtând granițele georgiene de sfera de control sau influență americano-israeliană;

- cu toate acestea, Georgia se menține ca un spațiu politic instabil, frământat de mari probleme economice și sociale, inlcusiv de conflicte înghețate, având conotații etnice și religioase;

- în cazul ***Bulgariei***

- cazul Bulgariei este oarecum atipic, deoarece intrând în sfera de influență americană, inclusiv în NATO, acest stat și-a păstrat cumva rădăcinele slave și tendințele filo-ruse;
- deși aflată sub influența americano-israeliană, Bulgaria nu răspunde întotdeauna cerințelor și intereselor hegemonice venite din partea acestor puteri globale iar controlul american nu se poate exercita asupra spațiului bulgar, așa cum se exercită de pildă, asupra spațiului românesc;
- are o zonă importantă de deschidere la Marea Neagră cu interes în privința accesului către Marea Mediterană;
- exercită influență asupra zonelor de conflict balcanice, manifestând interese și pretenții în privința spațiului fostei RSF Yugoslavia și menținând diferende teritoriale cu România, Grecia și Turcia;
- se implică în schemele marilor afaceri cu resurse energetice, alături de Turcia și Rusia;
- prezintă încă grave probleme sociale, un fenomen al corupției foarte dezvoltat și probleme cu minoritățile etnice;
- corespunde în general regimului de instabilitate specific zonei balcanice;

- în cazul ***României***

- aflată într-o zonă geostrategică și dispunând de imense bazine de resurse naturale, România nu a fost decât rareori în istoria sa în măsură să evolueze în condiții de independență și suveranitate; nici astăzi nu se află în această situație;
- aproape în totalitate, resursele naturale ale României se află la discreția unor corporații străine, fiind în mod sistematic jefuite;
- din cauza faptului că Ucraina a scăpat parțial de sub controlul binomului hegemonic SUA-Israel, spațiul de conflict a fost mutat mai spre vest, transformând România în principala baza de pornire a ofensivei către Federația Rusă;
- este de așteptat ca în viitorul apropiat NATO să inițieze sub diverse pretexte (probabil va fi înscenat un pretins „atac rusesc" în teritoriul Poloniei) acțiuni agresive orientate împotriva spațiului rusesc și menite extinderii zonei de control și influență, îndepărtării hegemoniei ruse la litoralul Mării Negre și împingerea/izolarea Rusiei către spațiul central asiatic;
- în acest mod, teritoriul României devine baza de lansare a atacurilor (aeriene și terestre) dar și spațiu de tranzit către regiunea de nord a litoralului Mării Negre;
- în același timp, România este sediul unor mari probleme sociale (sărăcie, șomaj, inflație etc.) și a corupției generalizate, regimurile corupte fiind create și menținute dinadins de către forța de ocupație străină, pentru a dezbina forțele interne românești și a le face incapabile să reia controlul asupra propriului stat;
- totodată, România se confruntă cu mari probleme etnice, generate în special de acțiunea dușmănoasă a minorităților (evreiască, țigănească și maghiară) și tendința permanentă a acestora de a îndepărta complet românii de la reprezentarea propriului lor stat, atât pe scena politică internă, cât și în viața publică sau mass-media.

În aceste condiții, **mediul de securitate al Mării Negre devine foarte instabil și capabil oricând să genereze conflicte de mai mari proporții, incluzând escaladări ale unor**

conflicte deja existente și extinderi globale ale conflictelor regionale. Acest mediu poate fi pe scurt caracterizat astfel:

- confruntarea hegemonică dintre SUA (Israel) și Federația Rusă;
- emergența puterii regionale turce și chinezești (aceasta din urmă, foarte discretă);
- pregătirea unor confruntări armate având consecințe și evoluții greu predictibile;
- prezența (exceptând Rusia, Turcia și parțial, Bulgaria) unor regimuri de ocupație străină în majoritatea statelor riverane Mării Negre;
- existența unor multiple surse de conflict care implică și alte state din Europa;
- regimurile politice corupte, care induc nemulțumiri generale, prostul mers al statelor, sărăcia, șomajul, administrația ineficace etc.

Prezența militară americană tot mai importantă pe teritoriul României nu face altceva decât să indice pregătirea acestui stat ca bază de lansare a operațiilor militare aeriene și terestre și deci, atragerea României într-o confruntare militară cu evoluție și deznodământ greu de precizat, dar care este foarte puțin probabil să fie în favoarea binomului SUA-Israel.

Strategia de apărare

Trecând peste faptul că *apărarea* constituie o componentă a *securității*, neputând și netrebuind să fie tratată ca și cum ar constituit întreaga problematică a securității naționale, documentul intitulat „*Strategia Naţională de Apărare a Ţării (...)*” nu face decât referiri foarte generale și abstracte, totodată conținând și numeroase greșeli. Pe scurt, pare a fi un document întocmit la repezeală, „pe genunchi”, fără ca autorul/autorii să dea vreo importanță conținutului său.

În cele ce urmează, vom selecta și comenta câteva fragmente din acest document orificial. Referitor la mediul global de securitate, documentul arată că:

„*Pe termen mediu şi lung, evoluţiile din mediul de securitate global vor fi dominate de tendinţe complexe, a căror cunoaştere este pentru ţara noastră de o importanţă majoră*”:

(n.m. : de unde poate cunoaște autorul documentului că aceste tendințe sunt de termen *mediu sau lung*? Dacă ele provoacă efecte într-un viitor apropiat, atunci sunt de termen scurt,

căci după producerea acelor efecte ecuația de securitate va suferi modificări majore, iar numai o analiză realizată în acel moment va putea discerne în mod corect ce urmează)

- „*reconfigurarea jocurilor geo-strategice*";

(n.m.: acestea se petrec acum, nu într-un viitor mediu sau lung, inclusiv aducerea la președenția României a unui cetățean german și numirea ca prim-ministru a unui etnic maghiar de cetățenie franceză, reprezintă consecințe directe ale reconfigurării jocurilor geo-strategice)

- „*dezvoltarea rapidă a tehnologiei informației*";

(n.m.: aceasta este deja de domeniul trecutului și a prezentului continuu; previzionările de acest gen s-au realizat la finele anilor '70 de către vizionari precum Alvin Toffler, nefiind deci nevoie să mai fie repetate de KW Johannis)

- „*resurgența naționalismului și a extremismului*";

(n.m.: vasăzică, naționalismul –atașamentul față de valorile naționale, identitare, dragostea de patrie și națiune etc.- reprezintă în viziunea lui Johannis un pericol pus în același statut cu extremismul; nu mai avem voie așadar să ne invocăm și apărăm interesele naționale, poporul român trebuind pesemne să fie complet îndepărtat de la controlul statului român iar orice tendință de naționalism/patriotism să fie imediat reprimată, considerată egală cu extremismul; aceasta este o atitudine specifică unui regim de ocupație străină)

- „*fragmentarea etnico-religioasă și radicalizarea ideologică*";

(n.m.: această tendință, specific balcanică, este în mare parte explicată prin prezența și efectele specifice regimurilor de ocupație străină; regiunea balcanică a fost -și este- sub imperiul acțiunilor hegemonice venite din partea diverselor puteri regionale sau globale, fapt ce, de câteva sute de ani încoace a împiedicat autodeterminarea popoarelor balcanice stârnind vii nemulțumiri și tendințe de fragmentare etnică și religioasă; statul național unitar român nu se va putea realiza decât dacă și numai dacă controlul –conducerea- statului va fi formată din români, iar din etnici minoritari, doar în proporția în care aceștia se află în cadrul populației totale a României)

- „*adaptarea infrastructurilor critice în raport cu apariţia de calamităţi, crize energetice, atacuri cibernetice, pandemii*”

(n.m.: acest aspect este în principiu corect, însă practic nu s-a făcut mai nimic serios în această direcție de lucru; de fiecare dată când un specialist a venit cu propuneri concrete de acțiune și de soluționare a problemelor existente, acesta fie nu a fost luat în seamă, fie a fost imediat izolat sau îndepărtat din funcțiile care i-ar fi permis acțiunea)

În același document se mai arată și că „*strategia reflectă necesitatea promovării unui concept de* ***securitate naţională extinsă***”, iar acesta ar trebui „*fundamentat pe democraţia constituţională şi respectul mutual dintre cetăţeni şi stat, care vizează interesele care converg spre asigurarea securităţii naţionale, manifestate în următoarele domenii: apărare (înţeleasă în dubla calitate normativă, de apărare naţională şi apărare colectivă), ordine publică, activitatea de informaţii, contrainformaţii şi de securitate, educaţie, sănătate, economic, energetic, financiar, mediu, infrastructuri critice*”.

Vorbe goale și încercarea de „reinventare a roții”, căci nu era nevoie de introducerea sintagmei de *securitate națională extinsă*; dacă autorul/autorii documentului citat ar fi avut o minimă documentare de specialitate, ar fi trecuit să știe că securitatea în sine reprezintă un sistem (o amplă structură sistemică) format din cel puțin cinci componente: *securitatea politică, economică, militară, socială* și *de mediu*.

Încercând să treacă la aspecte mai practice, documentul citat susține că „*strategia are o abordare integratoare și multidimensională, în care dimensiunea de apărare se îmbină și echilibrează reciproc cu o serie de alte dimensiuni- ordine publică; activitatea de informații, contrainformații și de securitate; diplomația; managementul situațiilor de criză; educația, sănătatea și demografia*”. Textul pune împreună o serie de elemente care au sau nu legătură, formând un amalgam de lucruri „puse cu furca”, într-un amalgam fără nicio rațiune.

Încă odată, precizarea că „dimensiunea de apărare" se îmbină cu altele este inutilă, din chiar definirea securității rezultând aceasta...

Documentul citat susține încă că, „*necesitatea extinderii conceptului de securitate naţională este motivată şi de asigurarea convergenţei cu principiile europene de securitate, dezvoltate în Strategia de Securitate Europeană şi Strategia de Securitate Internă a Uniunii Europene, în care securitatea şi dezvoltarea sunt plasate întro relaţie de directă proporţionalitate*". Repetăm: nu este nevoie de nicio *extindere a conceptului de securitate*, ar fi fost însă neapărată nevoie ca autorul/autorii documentului să parcurgă o minimă bibliografie și deci, să știe în ce mod este definită și teoretizată securitatea națională.

Johannis mai susține și că, „*schimbarea de paradigmă la nivel global se caracterizează prin câteva evoluții de care trebuie să ținem cont în elaborarea unei noi Strategii. România se află într-o regiune care a fost mult timp caracterizată de prezența unor conflicte înghețate. Astăzi regiunea este marcată de conflicte active și de o deteriorare a relațiilor dintre NATO și Federația Rusă. Prezența zonelor de conflict în regiune ridică în mod direct și problema securității cetățenilor români*". Aspectul menționat este cât se poate de real, ceea ce stârnește însă nedumerirea este apartenența persoanei care face astfel de afirmații: cetățeanul german (având și cetățenie română) Johannis, impus ca Președinte al României ca urmare a jocurilor hegemonice de reconsiderarea a zonelor de control/influență în Europa de Este, în situația în care Germania este cea mai mare putere europeană a momentului iar Rusia constituie contrabalansarea europeană a Germaniei. Cum poate un exponent al tendinței hegemonice germane să vorbească despre „securitatea românilor" !?!

Documentul citat mai arată și faptul că „*strategia urmăreşte să stabilească paşii necesari pentru consolidarea* ***credibilităţii strategice a României****, prin promovarea continuităţii şi predictibilităţii ce derivă din statutul de stat membru al Alianţei Nord-Atlantice şi Uniunii Europene. Totodată, sunt necesare extinderea şi consolidarea*

Parteneriatului Strategic cu Statele Unite ale Americii şi a altor parteneriate strategice, precum şi a relaţiilor de cooperare cu ceilalţi actori internaţionali".

Lucrurile devin ceva mai clare, cu toate că este greu de interpretat sintagma de „*credibilitate strategică a României*"; în schimb, textul „*extinderea şi consolidarea Parteneriatului Strategic cu Statele Unite ale Americii*" este foarte ușor de interpretat: introducerea României în zona de control absolut (nu doar influență) americano-israelian și dezvoltarea sa ca bază de pornire a amenințărilor și agresiunilor militare americane; bun, ***dar ce legătură au aceste aspecte cu interesele și securitatea României*** ?!! Interesul României este să nu fie transformată în câmp de bătălie iar securitatea sa națională este direct legată de instituirea unui climat de pace și cooperare cu țările vecine sau din vecinătate, printre care Rusia la loc de frunte, aceasta fiind cea mai importantă putere regională.

Documentul semnat de Johannis mai arată și faptul că „*din această perspectivă, obiectivele şi direcţiile de acţiune care privesc securitatea naţională urmăresc consolidarea capacităţilor militare şi civile naţionale la standarde care să permită prevenirea, descurajarea şi apărarea împotriva oricăror acţiuni agresive la adresa ţării noastre*".

Președintele României a introdus aici un aspect de securitate foarte important care nu se mai găsește în precedentele strategii de securitate ale României contemporane: ***existența pericolului unei agresiuni militare asupra României***. Faptul că documentul oficial elaborat de instituția președențială a inclus acest grav aspect, nu poate decât să scoată la lumină faptul că puterile hegemonice euro-atlantice, dintre care în special Franța și Germania, au în vedere realizarea de agresiuni militare în partea estică a continentului european și deci, implicarea României în confruntările militare preconizate pentru această regiune a Europei. Demn de menționat că la mijloc în toată această schemă nu sunt deloc interesele României ci mai curând interesele celor două state menționate, evident. Germania caută să reducă dependența sa energetică față de Rusia, ajutând binomul hegemonic SUA-Israel să acapareze în regiunea sa

de control geopolitic zonele României și Ucrainei, în perspectivă poate și zona Georgiei sau altor state cu potențial energetic din Zona Extinsă a Mării Negre.

Concluzii

Zona Mării negre tinde să devină o explozivă zonă de insecuritate de interes global, producând deci efecte la nivel mondial. Această concluzie poate fi justificată astfel:

- **asistăm la o criză energetică globală și la incapacitatea sau refuzul autorităților statelor mari puteri de a introduce pe piață alte tehnologii decât cele petroliere;**
- bazinul de hidrocarburi din Orientul Mijlociu este pe cale de epuizare iar extragerea de resurse energetice devine tot mai costisitoare;
- Zona Extinsă a Mării Negre reprezintă un imens baxin ne-exploatat încă, de resurse de hidrocarburi și o importantă zonă de tranzit a magistratelor energetice;
- statele riverane Mării Negre sunt fie puteri globale/regionale (Rusia) sau emergente (Turcia), fie state aflate sub ocupație ori suzeranitate străină;
    - în cea mai mare parte a statelor riverane Mării Negre domnesc regimuri politice ultra-corupte de unde și marile probleme administrative, economice, sociale din aceste state;
- deoarece în mare măsură zona Mării Negre este suprapusă zonei Balcanilor, problemele specific balcanice (conflicte inter-etnice și inter-confesionale, diferende teritoriale etc.) sunt transferate astfel regiunii geopolitice a Mării Negre și amplificate pe fondul conflictului din această zonă, chiar dacă acest conflict are de fel alte cauze;
- scopul real al acestor agresiuni militare este preluarea sub control american a statelor în care se află importante exploatări de hidrocarburi sau care au potențial în acest sens;
- România se află sub regim de ocupație străină, națiunea română pierzând în totalitate controlul asupra propriului stat, iar resursele naturale ale României (lemn, petrol, gaze, aur, uraniu, wolfram etc.) sunt aflate la puterea discreționară a unor puteri străine care în mod sistematic le jefuiesc, menținând poporul român în stare avamsată de sărăcie.

Securitatea statelor riverane Mării Negre nu va putea fi asigurată decât prin îndepărtarea tendințelor hegemonice venite din partea SUA-Israel sau Federației Ruse; numai în baza principiului autodeterminării se va putea realiza un climat regional de securitate.

Prin jocuri de control/influență și formarea permanentă a noi și noi de zone de exercitare a controlului/influenței de către state puternice, ținerea statelor mici și mijlocii în regim de ocupație ori suzeranitate străină și menținerea la conducerea acestor state a unor regimuri corupte, aservite unor interese străine,- nu se va putea niciodată crea și menține un adevărat climat de securitate.